Р Е Ш Е Н И Е
№ 2575

гр. София, 16.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **912** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касаторът на [фирма] С. ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], [улица], обжалва законоустановения срок Решение на Софийски районен съд, НО, 107 състав, постановено по нахд № 9561/2012г. по описа на съда.

Сочи се в касационната жалба, че с това решение е потвърдено наказателно постановление № 22-2203372/10.11.2011г. на директора на Дирекция „Инспекция на труда" С., с което на [фирма], в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500/хиляда и петстотин/лева, на основание чл.416, ал.5 КТ, във връзка с чл.414 ал.1 от КТ и чл.4, ал.3 от Наредба № 5/29.12.2002г.за съдържанието и реда на изпращане на уведомлението по чл.62, ат.5 от КТ.

Касаторът моли съдът да отмени решението на Софийски районен съд, респ. да намали размера на наложената имуществена санкция на основание чл.415в ал.1 от КТ.

Излага подробни съображения. Счита, че решението е постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и материалноправните разпоредби на Кодекса на труда.

Така неправилно и незаконосъобразно съдът е приел, че не е налице нарушение на разпоредбата на чл.34 ал.3 от ЗАНН, и че обжалваното наказателно постановление е издадено в установения от закона 6 месечен срок.

В нарушение на съдопроизводствените правила, изтъква, че съдът е отказал събиране на поисканите от жалбоподателя писмени доказателства, относно

възраженията му за антидатиране на издаденото с дата 10.11.2011 г. наказателно постановление и връчено едва на 08.05.2012г. Необосновани били изводите на съда, че връчването на наказателното постановление е в рамките на 6 месечния срок от издаването му. При тези съждения, съдът е следвало да прекрати административнонаказателното производство, тъй като срокът по чл.34 ал.3 от ЗАНН е изтекъл на 28.04.2012г.

За да отхвърли възражението по чл. 34 ал.3 от ЗАНН, съдът се е позовал на липса на доказателства, които да установяват антидатирането на наказателното постановление.

Поддържа, че този извод на районният съд бил неправилен, защото именно той е отказал събирането на доказателства в тази насока, своевременно поискани от касатора. Позовава се единствено на твърденията на разпитания в съдебното производство актосъставител - Г. Й., която е служител на наказващия орган -страна в процеса и е заинтересована от изхода му.

На следващо място изтъква и, че решението е постановено в противоречие с разпоредбата на чл.415в от КТ и събраните писмени доказателства. Така, за да отхвърли приложението на чл.415в от КТ, за преквалифициране нарушението по чл.63 ал.2 от КТ „като маловажно", районният съд неправилно приел, че към момента на извършване на нарушението и издаване на обжалваното наказателно постановление е действаща разпоредбата на 415в ал.2 от КТ, която го изключва като преценка за маловажност.

От събраните по делото доказателства е установено, че нарушението е констатирано на 12.10.2011г. 10.00 часа, видно от приложения протокол за проверка. Наказателното постановление е издадено на 10.11.2011г. Нормата на чл.415в ал.2 от КТ е въведена с изменението с ДВ бр.7 от 2012г. и същата не е действала нито към момента на извършване на нарушението, нито към момента на издаване на НП № 22-2203372/10.11.2011 г.

Касаторът счита и, че Уведомлението по чл.62 ал.5 от КТ е било регистрирано на 12.10.2011 г. в 15:47часа и е връчено на работника, видно от приложеното уведомление. Нарушението е ликвидирано няколко часа след установяването му. От него не са произтекли вредни последици за работника А. С., тъй-като той е имал сключен писмен трудов договор от 10.10.2011г. и му е връчен преди констатираното нарушение. Това обстоятелство е отразено и от актосъставителя в протокола за проверката.

При постановяване на решението районният съд н е бил преценил правилно приложимостта на по-благоприятния закон при определяне размера на наказанието. В този смисъл касаторът поддържа, че са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.415в ал.1 от КТ и в касационното производство, съобразно установеното с Тълкувателно решение № 3/10.05.2011г.на ВАС и Тълкувателно решение на ОСНК на ВКС № 1/12.12.2007г., касаещо преценка за маловажност на случаите по общата разпоредба на чл.28 от ЗАНН.

Ответникът по касация не изпраща процесуален представител по делото и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав. За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел за установени обстоятелства, които са от значение за спора.
Установява се, че с Решение от 27.11.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 107 състав, постановено по н.а.х.д. № 9561 по описа на СРС за 2012 г., е потвърдено наказателно постановление / НП/ № 22-2203372/10.11.2011г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" [населено място]. С него на дружеството-касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лева на основание 416, ал.5 КТ вр. чл. 414, ал. 1 КТ за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ.
Установява се от доказателствата събрани пред Софийски районен съд, че на 12.10.2011г. е била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в ресторант „Т. стъпка" в [населено място], [улица]. Работещите в заведението попълнили саморъчни декларации. На 27.10.2011 г. управителят на дружеството В. К. А. представил документи в Дирекция „Инспекция на труда"-гр. С., включително и трудов договор сключен с А. С. на 10.10.2011 г. на длъжност „сервитьор". На 27.10.2011 г. управителят на дружеството В. К. А. представил документи в Дирекция „Инспекция на труда"-гр. С., включително и трудов договор сключен с А. В. С., ЕГН [ЕГН] от 10.10.2011 г. на длъжност „сервитьор".
Уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ до ТД НАП за регистрация на трудовия договор, сключен с А. В. С., с входящ № 22388113332911 било подадено на 12.10.2011 г. и към датата на проверката не било връчено на работника. За извършената проверка на 12.10.2011 г., 21.10.2011 г. и 27.10.2011 г. бил съставен протокол.
На 27.10.2011 г. св. Г. М. Й.-гл. инспектор при Д"ИТ" съставила срещу [фирма] АУАН № 22-2203372/27.10.2011 г. за това, че работодателят [фирма] не е връчил на А. В. С. копие на хартиен носител от уведомлението по чл. 62, ал. 4 КТ, регистрирано с писмо с вх. № 22388113332911 от 12.10.2011 г., заверено от ТД на НАП. Така посочено изпълнителното деяние е, преценено като нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ. АУАН бил връчен на представляващия дружеството на същата дата.
Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лева на основание чл. 416, ал.5 вр. чл. 414, ал. 1 КТ. Нарушението правно е квалифицирано отново по чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ.
Видно от трудов договор от 10.10.2010 г. между [фирма] и А. С., същият е назначен на длъжност „сервитьор" и следва да постъпи на работа на 12.10.2011 г.
По делото е приобщена и справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 4 КТ, видно от която уведомлението е регистрирано с писмо с вх. № 22388113332911/12.10.2011 г. и връчването не е удостоверено с подписа на С. в справката срещу името му.
От правна страна, съдът намира следното:
Съгласно чл. 63, ал. 1 от КТ, работодателят е длъжен да предостави на работника или

служителя, преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, както и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от ТД на НАП. От друга страна, алинея 2 на същата норма предписва, че работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по предходната алинея. Сочената за нарушена в настоящия случай разпоредба на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5/2002 г. задължава работодателят да връчи на работника или служителя преди постъпването му на работа копие на хартиен носител от заверението уведомление.

В този смисъл, за да бъде санкциониран работодателя за неспазване на нормата на чл. 63, ал. 1 от КТ, е необходимо на работникът или служителят да не са предоставени както екземпляр от трудовия договор, така и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от съответната ТД на НАП. В случая, на А. С. е връчен екземпляр от сключения трудов договор, но не е връчено копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от съответната ТД на НАП за срока на датите по констативния протокол.

Твърденията на касатора, че още същия ден на 12.10.2011г. било връчено уведомлението на лицето се опровергават от обстоятелствата по делото.

В справката за приетите уведомления по чл.62, ал.5 от КТ , е видно, че с дата 12.10.2011г. и час-15,47 часа, ав декларацията на лице работещо по трудово правоотношение, лицето е декларирало, че е получило копие от заверено уведомление на 12.10.2011. в 12,03 часа. Следователно, правилно наказващият орган е приел, че е извършено нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5/2002 г.

В конкретния случай, от обективна страна безспорно е установено, че с бездействието си касаторът е осъществил състава на административното нарушение по чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5/2002 г., като не е връчило на А. С., нает по трудово правоотношение въз основа на трудов договор от 10.10.2011г. преди постъпването му на работа на тази дата, копие на хартиен носител от заверението уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ. За последното законосъобразно е ангажирана административно наказателната му отговорност като работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ.

Към датата на издаване на АУАН и на НП, няма доказателства ангажирани от касатора, видно от които същият да е връчил уведомлението на работника и своевременно да е отстранил нарушението съобразно извършената проверка, обективирана в протокол от извършена проверка на 12.10.2011г., 21.10.2011г. и 27.10.2011г. От това следва извод, че не е налице и по-благоприятен закон по чл.415в, ал.1 от КТ, както и не е приложим привилегированият състав на чл. 415 в от КТ в редакцията му към датата на извършване на нарушението.

На следващо място настоящата съдебна инстанция споделя изводите на първостепенния съд, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същите и ограничаващи правото на защита на нарушителя. АУАН и Наказателното постановление са издадени от компетентен орган. Не са нарушени разпоредбите на чл. 34, ал. 1 и ал. ЗАНН. АУАН е съставен в тримесечния срок от разкриване на нарушителя и в едногодишен срок от извършване на нарушението, а наказателното постановление е издадено в шестмесечния срок от издаване на АУАН, като по делото не са събрани доказателства, които да установяват неговото антидатиране. За поисканите от процесуалният представител на касатора доказателства в о.с.з. на 09.05.2013г., правилно е констатирано от районния съд, че няма данни, които да установят кога е издадено наказателното постановление, респ. дали е антидатирано.

Правилно Софийски районен съд е обосновал наложеното наказание с целите на същото съобразно чл.12 от ЗАНН.
Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

На основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - VIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.11.2013г. на Софийски районен съд, НО, 107 състав, постановено по нахд № 9561 от 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление № 22-2203372/10.11.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" [населено място], с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00 лева на основание чл. 416, ал.5 вр. 414, ал. 1 КТ за нарушение на чл. 4, ал. 3 от Наредба № 5 за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ:1.

2.